

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 60/2016
27.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Н. и др, због кривичног дела лаке телесне повреде из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Б.Д., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сурдулици – Судска јединица у Владичином Хану К бр.1402/12 од 10.06.2015. године и Вишег суда у Врању 2Кж бр.565/15 од 27.10.2015. године, у седници већа одржаној дана 27. јануара 2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Н. – адвоката Б.Д., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сурдулици – Судска јединица у Владичином Хану К бр.1402/12 од 10.06.2015. године и Вишег суда у Врању 2Кж бр.565/15 од 27.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици – Судска јединица у Владичином Хану К бр.1402/12 од 10.06.2015. године, окривљени М.Н., поред осталих окривљених, оглашен је кривим због извршења кривичног дела лаке телесне повреде из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ за које дело му је применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 8 месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени за време од 3 године од дана правноснажности пресуде не учини друго кривично дело.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да на име паушала плати суду износ од 4.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, те одређено да ће се о трошковима кривичног поступка одлучити посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Врању 2Кж бр.565/15 од 27.10.2015. године, одбијене су као неосноване жалба Основног јавног тужилаштва у Владичином Хану, жалба окривљеног М.Н. и жалбе бранилаца окривљених З.Н. и Н.Н., а

пресуда Основног суда у Сурдулици – Судска јединица у Владичином Хану К бр.1402/12 од 10.06.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.Н. – адвокат Б.Д., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. и став 4. ЗКП и због повреде права на једнаку заштиту права и на правно средство из члана 36. став 1. Устава Републике Србије, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде у делу у којем је окривљени М.Н. оглашен кривим и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да побијане пресуде преиначи у делу који се односи на окривљеног М.Н. тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе за кривично дело лаке телесне повреде из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да су у конкретном случају испуњени услови за одбачај захтева (члан 487. став 2. тачка 3. ЗКП).

Одредбом члана 487. став 1. тачка 3. ЗКП, прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако нема прописан садржај (члан 484. ЗКП).

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП), а да се у случају из члана 485. став 1. тач. 2. и 3. овог Законика мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Када је у питању разлог за подношење захтева садржан у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП, неопходно је да захтев за заштиту законитости садржи конкретне разлоге због којих се подноси, а што подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она конкретно састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног је, износећи разлоге за подношење захтева на основу члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, у образложењу захтева навео повреду одредаба члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП „јер на основу проведених доказа није могла бити донета осуђујућа пресуда у односу на окривљеног М.Н.“, те повреду одредаба члана 439. тачка 3. ЗКП „јер је одлуком о кривичној санкцији повређен закон“, не конкретизујући у чему се конкретно ове повреде закона састоје.

Како се, дакле, у захтеву за заштиту законитости не наводи у чему се конкретно састоје повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП и члана 439. тачка 3. ЗКП учињене у правноснажној пресуди, односно поступку који јој је претходио, имајући у виду да Врховни касациони суд правноснажну одлуку, односно поступак који јој је претходио испитује само у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости и да није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно састоје

повреде закона које се наводе у захтеву за заштиту законитости, то је овај суд оценио да захтев браниоца окривљеног у овом делу нема законом прописани садржај.

Уколико се захтев за заштиту законитости подноси због повреде или угрожавања људских права и слобода (члан 485. став 1. тачка 3. ЗКП), неопходно је да уз захтев буде поднета и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права, сходно одредби члана 484. ЗКП.

Како бранилац окривљеног М.Н. уз захтев за заштиту законитости није доставио одлуку Уставног суда, то је Врховни касациони суд оценио да захтев и у овом делу, у којем се правноснажна пресуда побија из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3. ЗКП и указује да је у поступку пред Вишим судом у Врању окривљеном повређено право на једнаку заштиту права на правно средство из члана 36. став 1. Устава Републике Србије, нема законом прописан садржај.

Из наведених разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 3. ЗКП у вези са чланом 484. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.